

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XOboE/6/2018
Identifikačné číslo spisu: 4305213561
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4305213561.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: U. O., nar. XX. V. XXXX, bytom H., o vymoženie pohľadávky oprávneného 628,13 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 16Er/592/2005, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 8CoE/59/2013-44 z 19. júla 2013 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní oprávneného z a s t a v u j e .
- II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- III. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- IV. Povinný m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č. k. 8CoE/59/2013-44 z 19. júla 2013 postupom podľa § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) potvrdil uznesenie Okresného súdu Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) č. k. 16Er/592/2005-16 z 18. mája 2012, ktorým zamietol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora, vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil, súčasne uložil oprávnenému povinnosť uhradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ľubomírovi Pekárovi, so sídlom exekútorského úradu v Šali, trovy exekúcie v sume 113,75 eur, do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia. Odvolací súd zároveň ako nedôvodný zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 2. septembra 2013.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podal oprávnený odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom [§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ (správne malo znieť „písm. f/“) O. s. p.], napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), súčasne že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadal uznesenie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Proti tomu istému uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, podal oprávnený dovolanie, argumentujúc tým, že: a) súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci [§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. a/ O. s. p.], b) v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo [§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. d/ O. s. p.], c) vo veci konajúce súdy svojím postupom odňali oprávnenému možnosť konať pred súdom [§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.], d) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.], e) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.]. Na základe tvrdení uvedených v dovolaní oprávnený dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne navrhol dovolacie konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. prerušiť a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní. Navrhol tiež, aby dovolací súd postupoval podľa § 243 O. s. p. a rozhodol o odložení vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu. Dovolateľ si zároveň uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

4. Povinný sa k dovolaniu oprávneného nevyjadril, súdny exekútor v odpovedi z 9. júla 2014 (č. 1. 71) uviedol, že rozsah jeho oprávnenia vyjadriť sa v predmetnej veci je limitovaný jeho postavením súdneho exekútora, ktorý s poukazom na § 37 ods. 1 Exekučného poriadku je účastníkom konania len čo do rozhodovania o trovách exekúcie.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), upravujúci postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov, ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. Z uvedeného dôvodu posudzoval Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) prípustnosť podaných opravných prostriedkov podľa právnej úpravy účinnej v čase ich podania.

6. Najvyšší súd najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávneného.

7. Oprávnený v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bol už účastníkom konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade, podal odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu. Najvyšší súd konanie o jeho odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4OboE/45/2013 z 30. marca 2014 a sp. zn. 4OboE/140/2014 z 31. marca 2015) s tým, že: a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím odvolacieho súdu, c/ najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcim proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 10 ods. 1 a 2 O. s. p. v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. § 12 a § 34 C. s. p. v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

8. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávneného nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní podľa § 161 ods. 1 a 2 C. s. p. zastavil (výrok I.).

9. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podal oprávnený pôvodne zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), sa následne bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) zaoberal návrhom oprávneného na prerušenie dovolacieho konania a prípustnosťou jeho dovolania.

10. K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, sp. zn. 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012 a sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré najvyšší súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv, b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ C. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska išlo zo strany súdov nižších inštancií o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov, preto najvyšší súd návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol (výrok II.).

11. Na odôvodnenie rozhodnutia o odmietnutí dovolania oprávneného najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo/349/2012, 3Cdo/409/2012, 6Cdo/299/2012, 4Oboer/169/2013, 3Oboer/75/2013 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým došiel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

12. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie oprávneného smerujúce proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou dovolania (výrok III.).

13. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C. s. p. (výrok IV.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.